

Κυριακή 25η Ὀκτωβρίου 2026

Κυριακή ΣΤ' Λουκᾶ.

(Λκ. 8, 27 – 39).

Τρεῖς ομάδες ἀνθρώπων.

Στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα βλέπουμε τόν Πανοικτίρμονα Θεό νά ἀποβιβάζεται στήν περιοχή τῶν Γαδαρηνῶν. Λίγο πιο πρίν εἶχε καταπαύσει τήν τρικυμισμένη θάλασσα. Ἐδῶ ἔρχεται νά καταπαύσει τήν τρικυμία τῶν ἀνθρώπων παθῶν. Σ' αὐτή τήν περιοχή ὁ Ἰησοῦς συναντιέται μέ τρεῖς ομάδες ἀνθρώπων. Πρῶτα, τόν ὑποδέχεται στήν ἀκρογιαλιά ἓνας δαιμονισμένος. Ὁ Χριστός τόν ἐλευθερώνει ἀπό τή λεγεῶνα τῶν δαιμονίων πού τόν ταλαιπωροῦσαν. Στέλνει τά δαιμόνια σ' ἓνα κοπάδι γουρουνιῶν, πού ἔβασκε ἐκεῖ κοντά, τό ὁποῖο κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση τῆς δαιμονικῆς κακίας ὁρμάει ἀπό ἓναν γκρεμό στή θάλασσα καί πνίγεται. Δεύτερον, ὁ Κύριος συναντιέται μέ τούς χοιροβοσκούς. Αὐτοί δέν

διαλέγονται μαζί Του. Ἐκλαμβάνουν τόν πνιγμό τοῦ κοπαδιοῦ σάν συμφορά. Τρέχουν στήν πόλη καί ἀναγγέλλουν τό γεγονός στους κατοίκους. Ἡ τρίτη ομάδα πού συναντάει τόν Χριστό εἶναι οἱ κάτοικοι ἐκείνης τῆς περιοχῆς. Δέν ἔρχονται κοντά Του μέ ἀγαθή διάθεση. Δέν ἐνδιαφέρονται οὔτε γιά τό πρόσωπό Του οὔτε γιά τή διδασκαλία Του. Ἔρχονται κοντά Του γιά νά Τόν διώξουν. Δέν Τόν θέλουν μαζί τους, ἐπειδή Τόν φοβοῦνται.

Ὁ δαιμονισμένος, πού πρῶτος συναντάει τόν Χριστό, ἐκπροσωπεῖ μία μεγάλη κατηγορία ἀνθρώπων. Εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πού, εἴτε ἡθελήμενα, εἴτε ἀνεπίγνωστα, εἴτε ἄθελα, βρίσκονται ὑποταγμένοι στό κακό. Ὁ δαιμονισμένος εἶχε κυριευτεῖ ἀπό μία λεγεῶνα δαιμόνων καί ταλαιπωροῦνταν. Δέν κατοικοῦσε σέ σπίτι «ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν». Δέν ἀνεχόταν πάνω του τά ροῦχα, «ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο». Προσπαθοῦσαν νά τόν κρατήσουν δεμένο «ἀλύσεσι καί πέδαις» γιά τήν ἀσφάλεια τῆ δικῆ του καί τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἀλλά ἐκεῖνος «διαρήσων τά δεσμά ἡλαύνετο ὑπό τοῦ δαίμονος εἰς τάς ἐρήμους». Ἡ

φανερή δαιμονοπληξία εἶναι σπάνιο φαινόμενο. Εἶναι, ὅμως, πολύ συνηθισμένη ἡ κρυφή καί μυστική αἰχμαλωσία τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό κακό. Πολλοί ἄνθρωποι σήμερα ὑποφέρουν ἀπό τήν ὑποταγή τους στό θέλημα τοῦ σατανᾶ. Ζοῦν τήν τραγικότητα τῶν παθῶν, τῶν πτώσεων καί τῶν ἐξαρτήσεων. Ἔχουν ὡς κοινό γνώρισμα τά χαρακτηριστικά τοῦ δαιμονισμένου. Ἀγαποῦν τή γυμνότητα, ὑποφέρουν ἀπό μία ἐσωτερική νέκρωση καί προτιμοῦν μία ἐκούσια ἀπομόνωση, ἐπειδή δέν ἀντέχουν τήν παρουσία τῶν ἄλλων. Οἱ καρποί αὐτῆς τῆς δαιμονοκρατίας εἶναι ἡ πρωτοφανής ἀνηθικότητα, ἡ ἔλλειψη ζωντάνιας καί χαρᾶς, ἡ ἔξαρση τῶν ψυχικῶν ἀσθενειῶν, ἡ ἀπάνθρωπη ἐκμετάλλευση τοῦ ἐνός ἀπό τόν ἄλλο, ἡ περιφρόνηση τοῦ διπλανοῦ καί ἡ ἀπομόνωση, πού ὁδηγεῖ στήν ἀπόγνωση. Ἡ ὑποταγή στό κακό εἶναι ἡ καταστροφή τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἁμαρτία, ὅσο καί ἂν φαίνεται θελκτική, εἶναι ἓνα δηλητήριο ὕπουλο καί θανάσιμο. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ταλαιπωρηθεῖ ἀρκετά καί ὑποφέρει ἀπό τίς ἐπιπτώσεις τῶν πτώσεων, τότε καταφεύγει στή δύναμη τοῦ

Θεοῦ καί δέχεται ἀπό τήν Πατρική ἀγάπη τή φι-
λάνθρωπη ἀπελευθέρωσή του ἀπό τά δεσμά τοῦ
σκότους.

Ἡ δεύτερη ομάδα, πού συναντάει σήμερα ὁ
Χριστός, εἶναι «οἱ βόσκοντες». Εἶναι οἱ χοιροβο-
σκοί πού, παρασυρμένοι ἀπό τό κέρδος καί τήν
ἀγάπη πρὸς τήν ὕλη, ξεπούλησαν τίς ἀρχές τους,
γιά νά βόσκουν τά γουρούνια τῶν παθῶν. Οἱ βο-
σκοί τῶν χοίρων εἶναι οἱ ἄνθρωποι τοῦ συμφέρο-
ντος. Ἦξεραν πῶς ἡ κατανάλωση τοῦ χοιρινοῦ
κρέατος δέν ταίριαζε στήν πολιτιστική καί θρη-
σκευτική παράδοσή τους. Γιά νά κάνουν κερδο-
φόρο ἐμπόριο μέ ἀλλόθρησκους λαούς, δέν δίστα-
σαν νά βόσκουν γουρούνια, πού ἦταν κάτι βρώ-
μικο καί ἀπαγορευμένο. Ἐβαλαν τό ὕλικό συμ-
φέρον πάνω ἀπό τίς ἀξίες τους. Εἶναι κάτι πού
συμβαίνει πολύ συχνά καί σήμερα. Πάρα πολλοί
ἄνθρωποι θεωροῦν ὡς ὑπέρτατη ἀξία τό συμφέ-
ρον. Ζοῦν γιά νά ἔχουν μεγάλο μισθό, λαμπερή
καριέρα, κοινωνική καταξίωση. Θεωροῦν ἐπιτυ-
χία τά πολλά χρήματα, τήν ἄνετη ζωή, τά ὕλικά
ὑπάρχοντα. Στήν ἐποχή μας κάναμε τέχνη καί

ἐπιστήμη τή γαστρονομία, ξοδεύουμε μυθικά ποσά γιά τά ροῦχα, κυνηγοῦμε σάν λαχανιασμένοι σκύλοι τήν τεχνολογία, ἀγαποῦμε μέ πάθος τήν πολυπλοκότητα. Ἀναπτύξαμε τή φιλοσοφία τοῦ περιττοῦ. Τήν ὀλιγάρκεια, τή λιτότητα, τό μέτρο, τή σύνεση τά ἀπορρίπτουμε μέ τρόμο. Αὕτῃ ἡ ἀπόλυτη ἐξάρτηση ἀπό τήν ὕλη ὁδηγεῖ στήν πλεονεξία, ἡ ὁποία εἶναι σύγχρονη εἰδωλολατρεία. Ἀπό τήν πλεονεξία γίνονται οἱ πόλεμοι, βιάζεται τό περιβάλλον, καταπατῶνται τά στοιχειώδη δικαιώματα. Τό ἀνθρώπινο πρόσωπο ἔγινε εὐτελές. Τά συμφέροντα τῶν λίγων καθορίζουν τήν πορεία τοῦ πλανήτη. Οἱ χοιροβοσκοί τῆς ἐποχῆς μας τρέμουν μήπως χάσουν τά δικά τους γουρούνια, πού εἶναι ὁ πλοῦτος, ἡ εὐμάρεια, ἡ τρυφηλότητα αὐτῆς τῆς γῆς. «Οἱ βόσκοντες» τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες ἀποφεύγουν τόν Χριστό. Ἐκεῖνος περιφρονεῖ τά μάταια καί ψεύτικα. Ὑπενθυμίζει τήν ἡμερομηνία λήξεως τῶν πάντων. Δείχνει τόν οὐρανό καί ὁ οὐρανός δέν ἀρέσει στούς «βόσκοντες» τούς χοίρους τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ τρίτη ομάδα τῶν ἀνθρώπων πού συνάντησαν σήμερα τόν Χριστό εἶναι «ἅπαν τό πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν». Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐκείνης τῆς περιοχῆς ἔρχονται πρός τόν Ἰησοῦ. Δέν ἔρχονται μέ διάθεση νά Τόν γνωρίσουν. Δέν θέλουν νά Τόν ἀκούσουν. Δέν λαμβάνουν ὑπ'ὄψιν ὅτι νίκησε τόν Σατανᾶ. Δέν ἐπηρεάζονται ἀπό τό ὅτι βρίσκουν τόν πρῶην δαιμονισμένο «ἱματισμένον καί σωφρονοῦντα παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ». Ἀντί νά χαροῦν γιά τήν ἄφιξη τοῦ Χριστοῦ στήν περιοχή τους, «ἐφοβήθησαν». Φοβήθηκαν ὅτι ὁ Χριστός θά τούς ξεβολέψει. Φοβήθηκαν τόν ἐπικίνδυνον Χριστό. Φοβήθηκαν τήν ἀναστάτωση ἀπό τήν ἐπαφή μ' ἓνα πρόσωπο πού πηγαίνει κόντρα στό κακό κατεστημένο καί στήν ἀνομία. Φοβήθηκαν τήν ἐπαφή μέ κάτι καινούριο καί ὑγιές. Ἔτσι προτίμησαν νά ἀδιαφορήσουν. Παρακάλεσαν τόν Κύριο νά τούς ἐγκαταλείψει. Τοῦ ζήτησαν νά φύγει ἀπό τήν περιοχή τους. «Τό πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν» ἐκπροσωπεῖ τούς ἀνθρώπους τῆς ἀδιαφορίας. Ἡ ἐποχή μας χαρακτηρίζεται ἀπό αὐτή τήν ἀδιαφορία. Τό

μεγάλο πνευματικό ζήτημα σήμερα δέν είναι ή άπιστία ούτε ή άγνοια τοῦ Θεοῦ. Τό ἄλυτο πρόβλημα τῶν ἡμερῶν μας εἶναι ή άδιαφορία. Όλοι ἔχουν ακούσει γιά τόν Χριστό. Όλοι ἔμαθαν κάτι λίγα γιά τό Εὐαγγέλιο. Όποιος θέλει μπορεῖ νά προσφύγει στό διαδίκτυο καί νά πληροφορηθεῖ αὐτό πού ἐπιθυμεῖ. Γιά τούς περισσότερους, ὅμως, ὁ Χριστός εἶναι ἕνας ἐνοχλητικός ἐπισκέπτης. Εἶναι ἕνα ἀμφισβητημένο καί ἐπικίνδυνο πρόσωπο, πού ζητάει ὅποιος γνωριστεῖ μαζί Του νά ἀλλάξει ζωή. Ἡ καθημερινότητα, ή συνήθεια, ή αὐτάρκεια εἶναι πολύτιμα γιά τόν ἄνθρωπο. Κανείς δέν ἀγαπάει τήν ἀναστάτωση, τίς συνταρακτικές ἀλλαγές. Θαυμάζουμε τίς πνευματικές ἐπιδόσεις τῶν ἁγίων, τή ζωή καί τά κατορθώματά τους, ἀλλά βρίσκουμε ὅτι αὐτά δέν εἶναι γιά ἐμᾶς. Ἀρκούμεστε σέ ὅ,τι μάθαμε καί ὅ,τι συνηθίσαμε. Εἵμαστε ἀσφαλεῖς στά μικρά πετάγματα. Φοβόμαστε τόν ἴλιγγο τῶν ὑψηλῶν πτήσεων. Γεμίζουμε μέ ὑποκοριστικά: «τά παιδάκια», «τό σπιτάκι», «τά φιλαράκια», «τά πραγματάκια», «ή δουλίτσα». Ἀκόμη καί τόν Κύριο Τόν ἔχουμε μέσα μας

περισσότερο σάν «γλυκό Χριστούλη» παρά σάν Ἄρχοντα καί Κυβερνήτη τῆς ζωῆς. Δέν ἔχουμε ἀπορίες. Τά ξέρουμε ὅλα. Δέν ἔχουμε ἀναζητήσεις. Προτιμοῦμε τόν ἐφησυχασμό. Αὐτή ἡ ἀδιαφορία ξεκινάει ἀπό τή σχέση μέ τόν Χριστό καί ἀπλώνεται στή σχέση μέ τούς ἄλλους. Δέν ἐνδιαφερόμαστε γιά τό τί γίνεται γύρω μας. Δέν μᾶς ἀγγίζει ὁ πόνος τοῦ ἄλλου. Δέν μᾶς δίνει χαρά ἡ χαρά τοῦ ἄλλου. Δέν μᾶς συγκινεῖ τό αἶτημα τοῦ ἄλλου. Ἡ ἀδιαφορία εἶναι ἡ βάση τῆς σκληρότητας. Ἡ ἀδιαφορία εἶναι ἡ ἀρχή κάθε πνευματικῆς ἔκπτωσης, ἡ ἀρχή ἐνός λιμοῦ, πού ἀφήνει τίς ψυχές ἀποστεωμένες καί στεῖρες.

Τρεῖς κατηγορίες ἀνθρώπων συνάντησε σήμερα ὁ Κύριος. Τόν δαιμονισμένο, τούς «βόσκοντες» τό κοπάδι τῶν χοίρων καί «ἅπαν τό πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν». Ἄς κάνουμε μία εἰλικρινή ἐνδοσκόπηση, γιά νά δοῦμε μήπως κι ἐμεῖς ἀνήκουμε σέ μία ἢ σέ περισσότερες ἀπό αὐτές τίς ομάδες τῶν ἀνθρώπων. Ἐάν διαπιστώσουμε ὅτι εἴμαστε ὑποταγμένοι στό κακό καί στήν ἁμαρτία, ἐάν δοῦμε ὅτι βάζουμε τό

συμφέρον πάνω από καθετί στή ζωή μας, εάν ή
 αδιαφορία είναι αυτό που μάς χαρακτηρίζει, τότε
 είναι καιρός μετανοίας. Είναι ή στιγμή νά κατα-
 φύγουμε στόν πνευματικό. Είναι καιρός νά προ-
 σκαλέσουμε τόν Χριστό νά ἔλθει καί νά κατοική-
 σει μέσα μας. Νά μάς κατακτήσει. Νά μάς φωτί-
 σει. Νά μάς αναπλάσει. Νά γίνει τό Α καί τό Ω
 γιά τή ζωή μας. Τότε θά ξεφύγουμε ἀπό αὐτές
 τίς τρεῖς κατηγορίες τῶν ἀνθρώπων. Θά περά-
 σουμε σέ μία τέταρτη. Στήν ομάδα τῶν παιδιῶν
 τοῦ Θεοῦ. Στήν εὐλογημένη κοινότητα τοῦ ζωντα-
 νοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, στή «χώρα τῶν ζώ-
 ντων», ὅπου ή χαρά καί ή πληρότητα ξεκινοῦν
 ἀπό τώρα καί δέν τελειώνουν ποτέ. Ἀμήν.